

33-MERSİN

TARSUS BORSA İSTANBUL ŞEHİT UMUT SAMİ ŞENSOY ANADOLU LİSESİ

Proje danışmanı : Vacide ERDOĞAN

Proje ekibinde görev alan öğrenciler :

Yusuf Erdem ERDİLER

İpek ÖZMUTLU

Serhat Ege TAZELER

İlgit KAÇAN

Ece Su KARADUMAN

Esmanur TANRIVERDİ

MERSİN YOLCUSU KALMASIN!

Otobüsün dışında; deniz ve güneş fotoğrafı, daha yolculuk başlamadan içim ısındı. Fotoğraf bu kadar heyecanlandırıyor ise, gezi boyunca ne heyecan verici şeyler bekliyordur beni.

Turda ilk mola yerimiz Anamur, Mamure Kalesi. Akdeniz'in kıyısında ihtişamlı bir kale olan Mamure Kalesini geziyoruz. Yol kenarındaki muz seralarından geçiyoruz ve bir muz serası gezisi yeşil, sarı renklerde muzlar içinde kayboluyor insan...

Kısa bir yemek molası, Köşekbükü Mağarası, birbirinden ilginç farklı sarkıtlar, bir doğa harikası çıkıyor karşınıza, yeraltında göz alıcı, şaşırtıcı görüntüler karşılıyor sizi.

Daha bu büyümlü ortamın etkisindeyken bambaşka bir büyümlü alana gidiyoruz. Anamurium antik kentinde, sanki tarihe bir yolculuk yapıyorsunuz... Antik kentin deniz tarafından çakıl taşlarından alıp parlayan denizde taş sektirip, kıyısında kısa bir yürüyüş...

Ve mavi ile yeşilin, kampçılarının buluştuğu pullu tabiat parkına geçiyoruz. Deniz, orman, güneş...

Anamur öğretmen evinde konaklıyoruz. Hafif dalgaların sesi ile güne merhaba diyoruz.

Sabah kahvaltısı sonrası, denizden biraz uzaklaşıyor, biraz daha yukarılara çıkıyoruz. MUT'LUYUZ şimdi ☺ Mut Yerköprü şelalesi... Şelalenin sularında gökkuşağı karşılıyor bizi. Gökkuşağının içinden geçsem mi acaba?

Silifke'nin yoğurdu, kız seni kimler doğurdu... Yol alırken Silifke'ye, aynı türküyü mırıldanıyoruz. Masmavi pırıl pırıl bir deniz, sahilde insanlar...

Rehberimiz kız kalesinin hikâyesini anlatıyor. Efsaneye göre kralın bir kızı olur. Kralın kâhini, kralın kızının gelecekte bir yılan tarafından sokularak öleceğini söyler. Kral ve karısı kahinin söylediklerinden çok etkilenir. Kızlarını korumak

için denizin ortasında bir kale yaptırmaya karar verirler. Kralın kızı bu kalede yaşamaya başlar. Gel zaman git zaman kaleye sepetle gelen üzümün içinden çıkan yılan kralın kızını sokar ve kız ölür. Dinlerken hayalimde canlanıyor anlatılanlar. Tekne ile kralın kızının yaşadığı kaleye çıkıyoruz. Denizin ortasında hüznü bir efsane...

Sahil boyu tarihi kalıntılar, şimdi sıra da Kanlı Divane... Tarih anlatıyor sanki her şey toprağın altında güçlü bir kök her yere filiz sarmış, her yerden tarih fişkırıyor. Antik tiyatrolar, kaleler, dini mekanlar...

Deniz memleketinde deniz kıyısında ne yenir? Canım soslanmış kalamar ve deniz kokulu balık çekiyor. Denizden esen ılgıt ılgıt bir rüzgâr birde hafif bir müzik. Tekrardan Akdeniz akşamları...

Mersin'de konaklıyoruz bu kez, yine sahilde insanlar, teknede balık ekmek kokusu. Biraz içerilere doğru girince de, tantuni kokusu alıyor yerini... Oh, misss! Acıkmış mıyım ne? Tantuni yemeden gidilir mi Mersin'den?

Sabah Tarsus'a doğru yol alıyoruz. Kleopatra kapısında. Kleopatra

Antonius ile buluşmuş mudur acaba burada? Yarı insan yarı yılan olan Şahmeran yaşamış mıdır burada? Yedi uyurlar yıllarca uyuduktan sonra uyanıp şehre indiklerinde neler olmuştur acaba?

Bu düşüncelerin içindeyken Tarsus Kırkkasık Bedestenine geldik. Bedesten Ramazanoğulları Beyliği zamanında yapılmış. Kimler gelmiş kimler gitmiş. 440 yılda neler görmüştür bu bedesten. Rehberimiz önceleri bedestenin aşevi ve medrese olarak kullanıldığını anlattı.

Bedestenin ortasında büyük kazanlarda yemekler konulmuş. Etrafında kırk tane kaşık... Kırk kişinin yemek yediğini sonra yine başka kırk kişinin yemek yemesini canlandırıyorum gözümde. Kırk kaşığın sesini duyuyorum sanki kulaklarımda...

Rengârenk bir çarşı, yöresel el sanatları ayrı bir dünyaya götürüyor, huzur kaplıyor insanı. Baharat kokusu yayılıyor etrafa. Gözlerin içi gülen bir bayan karşılıyor beni bir bardak kaynar ısmarlıyorum kendime.

Sonrasında 440 yıllık Tarsus Ulu Camii'yi geziyoruz. Caminin minaresindeki saat kulesinden gelen saatin sesi ile Hz. Danyal Peygamberin Kabri Makamı Şerif Camii geziyoruz.

Araca binmeden, etrafı gözleyerek, inceleyerek geziyoruz. Her adımda farklı bir hikâye... Bu geçişler kadar güzel ki hiç bitmesin istiyorsun. Eski Tarsus evleri; burada çekilen filmlerden tanıyorum bu sokakları, evleri. Şimdi ben de bir filmin sahnesindeyim sanki.

St. Paul Kuyusu hemen ilerde dururken, Hıristiyanlar için önemini anlatıyor rehberimiz. İncil'de St. Paul müjdeleyici olarak geçiyormuş.

TARSUS... Han olmuş, yolcusu çok olmuş...

Buraya kadar gelip de cezerye almadan gitmek olmaz. Antep fıstıklı cezerye, cevizli cezerye, fındıklı cezerye... Çeşit çeşit cezerye... burası medeniyetler şehri.

KARIŞIK OLSUN BENİM CEZERYE ☺

(ILGİT KAÇAN)